

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1634/2564

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นาย อ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 8, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 14, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 245, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. 2550 มาตรา 16, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/2

ย่อ / หลักกฎหมาย

หลังจากจับกุมจำเลยที่ 1 และที่ 2 พร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีนชนิดเม็ดของกลาง จำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การว่าจะนำของกลางไปส่งให้ผู้รับจนสามารถจับกุมจำเลยที่ 3 และที่ 4 ได้พร้อมเมทแอมเฟตามีนชนิดผลึกเป็นของกลางเพิ่มเติม นับว่าการให้ข้อมูลของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นเหตุให้มีการขยายผลจนสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษรายอื่นพร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีนของกลางเป็นจำนวนค่อนข้างมาก ถือว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเจ้าพนักงานตำรวจ สมควรลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 4, 8, 14 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 58, 83, 91, 371 ริบเมทแอมเฟตามีน อาวุธปืนพก ของกระสุนปืนและโทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อมซิมการ์ดของกลาง บวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 554/2559 ของศาลจังหวัดน่าน และบวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 3 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 3560/2559 ของศาลจังหวัดตรัง เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ในคดีนี้ จำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพ และจำเลยที่ 1 ที่ 3 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และจำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง,

72 พรรคหนึ่ง, 72 ทวี พรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 การกระทำของจำเลยที่ 3 และที่ 4 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน กับฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อ กฎหมายหลายบท ซึ่งแต่ละบทมีระวางโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด และได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันแต่เพียงบท เดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิตจำเลยทั้งห้า และจำเลยที่ 3 ที่ 4 ฐาน ร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนชนิดผลึกสีขาวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ให้ประหารชีวิต จำเลยที่ 3 ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรและไม่ได้รับใบอนุญาต เป็นการกระทำความผิดเป็นกรรม เดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมาย บทที่มีโทษหนักที่สุดแต่เพียงบทเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี จำเลยทั้ง ห้าให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 52 (2) ฐานสมคบกันเพื่อกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด และได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน คง จำคุกจำเลยทั้งห้าตลอดชีวิต ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย คงจำคุก จำเลยที่ 3 และที่ 4 ตลอดชีวิต ฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุก จำเลยที่ 3 มีกำหนด 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ ได้รับใบอนุญาต คงจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 6 เดือน เมื่อรวมโทษทุกกระทงสำหรับจำเลยที่ 3 และที่ 4 แล้ว คงให้ลงโทษจำเลยที่ 3 และที่ 4 จำคุกตลอดชีวิต สถานเดียว ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) เมื่อลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแล้วไม่อาจนำโทษจำคุกที่รอ การลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 554/2559 ของศาลจังหวัดน่าน และคดีอาญา หมายเลขแดงที่ 3560/2559 ของศาลจังหวัดตรัง มาบวกเข้ากับโทษของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ได้อีก ให้ยกคำขอในส่วนนี้ รับเมทแอมเฟตามีน อาวุธปืนพก ซองกระสุนปืน และโทรศัพท์เคลื่อนที่พร้อม ซิมการ์ด ของกลาง จำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 4 อุทธรณ์ จำเลยที่ 3 และที่ 5 ไม่อุทธรณ์ ศาลชั้นต้นส่ง สำนวนมายังศาลอุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 245 พรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.2550 มาตรา 16 ศาลอุทธรณ์แผนกคดี ยาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ให้ ปรับบทลงโทษจำเลยที่ 3 ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 72 พรรคสาม ยกคำขอรับอาวุธปืนพกและซอง กระสุนปืนของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 1 และที่ 2 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 2 มีว่า สมควรลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 100/2 หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงเป็นอัน ยุติตามทางนำสืบของโจทก์ว่า หลังจากจับกุมจำเลยที่ 1 และที่ 2 พร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีน ของกลาง 100,000 เม็ด จำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้การว่าจะนำเมทแอมเฟตามีนของกลางไปส่งให้ผู้รับ ที่บริเวณถนนเซาท์เทิร์นซีบอร์ด อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเหตุให้มีการขยายผล

จนสามารถไปติดตามจับกุมจำเลยที่ 3 และที่ 4 พร้อมกับยึดเมทแอมเฟตามีนของกลาง ชนิดผลึก น้ำหนักสุทธิ 1,984.106 กรัม มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 1,874.826 กรัม นับว่าการให้ ข้อมูลของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นเหตุให้มีการขยายผลจนสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติดให้โทษรายอื่นพร้อมด้วยเมทแอมเฟตามีนของกลางเป็นจำนวนค่อนข้างมาก หาก แพ้ระบอบออกไปย่อมเป็นอันตรายต่อสังคมเป็นอย่างยิ่ง ถือว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 ได้ให้ข้อมูลที่ สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อ เจ้าพนักงานตำรวจ สมควรลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับ ความผิดนั้นตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 100/2 ฎีกาของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคสาม, 100/2 พระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 8 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 วางโทษในความผิดฐานสมคบกันเพื่อกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน จำคุกคนละ 50 ปี และปรับคนละ 900,000 บาท ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้คนละกึ่งหนึ่ง คงลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 จำคุกคนละ 25 ปี และปรับคนละ 450,000 บาท บวกลดโทษจำคุก 6 เดือน ของจำเลยที่ 1 ที่รอกการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 554/2559 ของศาลจังหวัดนาทวี เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 1 ในคดีนี้ รวมลงโทษจำเลยที่ 1 จำคุก 25 ปี 6 เดือน และปรับ 450,000 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อุไรลักษณ์ ลีธรรมชโย · อุดม วัตรธรรม · พชรภรณ์ อนุวัฒินาวัน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1634/2564>